

Г Долі людські

ГОРНУСЬ ДО ТЕБЕ, УКРАЇНО!

Нещодавно з допомогою телеканалу «Інтер» і передачі «Наші» жителі населених пунктів нашого району мали змогу побувати в гостях у Олексія Христюка-Романюка в Парагваї. Нагадаю, що у середині 90-х років минулого століття пан Олексій гостював у двоюрідного брата Миколи Романюка в Малих Дорогостаях. Зачарований мальовничим довкіллям і приманічений душевними та гостинними українцями, він десять років мешкав у Малих Дорогостаях, Добрятині. Чимало різновекторних клопотів випало пану Олексію на те десятиліття, але увічналися вони тим, що йому надали українське громадянство. До того ж наша держава почала виплачувати пенсію українському парагвайцю.

Мимоволі, у вже налагоджене життя на землі своїх батьків втрутилися сімейні обставини. У далекому Парагваї захворіла сестра Олексія Максимовича і, вірний родинним обов'язкам, він повернувся до неї. Звісно, після «українського періоду» своєї долі йому довелося адаптуватися до парагвайських буднів. Власне, це вдалося без надзусиль, однак обтяжена спогадами про перебування на милій серцю українській землі душа не може знайти спокою. Однак добрі і привітні люди, родючі чорноземи, закарбовані на струнах серця неповторні мелодії народних пісень, воістину казкові довкілля зеленочубої і синьоокої Млинівщини на південноамериканському континенті додають сил і надії. А найзаповітніша мрія Олексія Христюка-Романюка – повернутися в Україну...

А між тим із передачі дізналися про надважку невтомну працю батьків пана Олексія, які у тридцятих роках ХХ століття емігрували в Парагвай у пошуках кращої долі. Тут вони викорчували дерева на

лісових плантаціях, де кишіло мавпами, тиграми, зміями, щоб на вивільненій від лісу землі збудувати хатину. Мимоволі проймаєшся повагою і співчуттям до тих лицарів праці і відваги, які власними мозолями розбудовували добробут на чужині.

Ще один телештрих: під час служби в армії над українцем Олексієм Романюком збиткувалися офіцери. Неприязь до солдата спричинило те, що відрізнявся від парагвайців і кольором волосся, і зростом, і, чого гріха таїти, інтелектом. Але навіть жорстока муштра і знущання не витравили з душі українця з діда-прадіда Олексія Романюка національне коріння.

Кореспондент «Інтера» подарувала пану Олексію диск з українськими народними піснями, які він так любить. Один із них навіть наспівав з телеекрану:

«...Ти рвалась, голубко,

від мене до хати,
А я все тебе не пускав».

Олексій Христюк-Романюк – чи не найвеселіший і найоптимістичніший серед парагвайців і українців. Нехай цей оптимізм, підсилений духовною енергетикою українських пісень, невдовзі допоможе йому здолати тисячі кілометрів до батьківщини України...

Віталій ТАРАСЮК.

ФК "КамАЗ-Агро" - володар
Суперкубка району 2011 р.

І ЗНОВУ
МОСІЙЧУК...

На районному стадіоні "Колос" відбувся матч на суперкубок Млинівщини. Тут схрестили футболну зброю минулорічний чемпіон району - ФК "Бокійма" та володар кубка Незалежності -

"КамАЗ-Агро" з Острожця. Уже на четвертій хвилині гри "камазівець" Андрій Михнюк відкрив рахунок. Однак розвинути успіх чемпіонам не вдалося. Натомість бокіймівчани Сергій Гоменюк зрівняв рахунок, а згодом Ігор Бакалейко вивів "Бокійму" вперед.

У другій сорокап'ятихвилиночній частині гри "камазівець" Андрій Михнюк зрівняв рахунок - це зробив Олексій Томчук. Другий тайм запам'ятався тим, що бокіймівчани двічі вцілювали у перекладину воріт суперників, але це жодних дивідендів їм не принесло.

За умовами суперкубкового матчу переможця відразу після фінального свистка судді визначали у серії одинадцятиметрових штрафних ударів. Футболісти з Острожця схибили лише раз, натомість їхній воротар Олександр Мосійчук двічі парирвав удари бокіймівчан і